

“Met het juiste materieel klaren we de klus”

Sportservice Ede van vrijwilligers- naar professionele status

Coördinator facilitaire dienst bij stichting Sportservice Ede Anton Pol

Een gemeente wil het onderhoud van sportparken afstoten, maar de sportparken komen vrijwilligers tekort. Wat doe je dan? In de jaren negentig kwam voor de gemeente Ede de oplossing in de vorm van Melkert-banen. Onder behuizing van een stichting met gemeentelijke subsidie voor lonen, kleding en scholing gingen acht Melkert-mensen aan de slag in klein cultuurtechnisch onderhoud op de sportparken. Coördinator facilitaire dienst bij stichting Sportservice Ede Anton Pol vertelt hoe hij af en toe voor het behoud van zijn clubje heeft moeten vechten en hoe nu de kans lonkt om het vrijwilligersimago van de stichting af te schudden.

Auteur: Karlijn Raats

Ede wilde vanaf 1996 van de onderhoudsrampslomp bij haar sportparken af en stuurde op privatisering aan. Geen echte privatisering, want de gemeente bleef eigenaar. Slechts de onderhoudskosten die ze altijd wegstreepte tegen de huurinkomsten van de clubs moesten clubs nu zelf opvangen: geen huur meer, maar met dat uitgespaarde geld zelf onderhoud regelen. Dat ging echter niet goed.

Coördinator facilitaire dienst bij stichting Sportservice Ede Anton Pol legt uit: “De verenigingen gaven aan dat ze niet genoeg vrijwilligers

konden krijgen om het werk te doen. Daardoor moest de gemeente op zoek naar een nieuwe oplossing.”

Geneugten

Pol werkte tot 1996 voor de gemeente als sportaccommodatieverhuurder. De Melkert-banen die vooralsnog alleen in de zorg en stadswachtfuncties inzetbaar waren, kwamen ook vrij voor

werk rond sportaccommodaties: een oplossing van het mankrachtprobleem bij de verenigingen. Nu nog een stichting uit de grond stampen om subsidie aan over te maken. Pol belichaamde de zoektocht van de gemeente naar een oplossing voor sportveldonderhoud. Hij verhuisde – met behoud van de geneugten van zijn ambtelijke functie – mee naar de kersverse Stichting Buitensportaccommodatie Edese veldvoetbalvereni-

“De verenigingen gaven aan dat ze niet genoeg vrijwilligers konden krijgen om het werk te doen”

"Het is even een spannende periode, om af te wachten of een aannemer ermee akkoord gaat"

gingen (SBEV), dat vanaf pakweg 2000 de poot 'Accommodatiebeheer' werd van het eveneens nieuwbakken Sportservice Ede. "Vanaf nu konden de Melkert-mensen – na een korte groencursus bij IPC Groene Ruimte - aan de slag bij de Edese sportparken voor kleine cultuurtechnische klussen zoals maaien rond veldafscheidingen, in doelgebieden en langs taluds, belijnen, beregenen, kleine snoeiwerkzaamheden en herstel van speelschade", vertelt Pol. "Het grote onderhoud, dat niet dagelijks hoeft te gebeuren, zoals het grote maaiwerk, bezanden, toedienen van meststoffen enzovoort, gebeurt nog steeds door de afdeling groen van de gemeente. Die hebben ook het grote materieel. Wij hebben alleen wat kleine machines voor de dagelijks werkzaamheden."

Touwtjes

Pol vervolgt: "Het begon allemaal mooi. De gemeente vergoedde tot 95 procent van de loonkosten. In een gemeentestuk stond dat, mocht het Melkert-systeem komen te vervallen, er een andere regeling getroffen zou worden voor het behoud van het sportveldbeheersteam. Maar nadat de Melkert-banen verdwenen, kreeg de gemeente van de Rijksoverheid opdracht om zich steeds meer terug te trekken. Wij merkten dit doordat we steeds minder subsidie kregen. We moeten nog steeds de eindjes aan elkaar knopen. Ik bezuinig op van alles om de begroting sluitend

Martin Maasse samen met schoonmaker Flip Meus.

te maken, zoals op materiaal, opleidingen en de vakantiepool. Ook werden Melkert-mensen vanaf 2001 getest op geschiktheid om door te stromen door een heuse baan te gaan zoeken. Hierdoor dreigden we drie man te verliezen. Uiteindelijk hebben we in goed overleg met de gemeente deze dreiging weten te voorkomen."

Schuiven

Daarmee is het gevaar nog niet geweken. Pol komt manschappen te kort. Waar vroeger zijn mannen een sportpark onderhielden, moet hij nu zoveel mogelijk met zijn mensen schuiven om het onderhoud op geen van de sportparken te laten versloffen.

En aan nieuwe mensen komt hij moeilijk.

Gelukkig wordt momenteel druk overleg gevoerd om te komen tot een werk-/leerbedrijf in samenwerking met de gemeente. Via dit instituut hoopt hij in de toekomst toch nog aan extra personeel te komen.

Op een ander front lijkt wat sneeuw voor de zon te verdwijnen: met de komst van een heel aantal kunstgras voetbal- en hockeyvelden – waarvan een jaar onderhoud na aanleg veelal in handen was van de aannemer – wil Sportservice Ede het onderhoud van de velden na deze termijn naar zich toetrekken. Pol: "Ik heb een berekening van de kosten gemaakt die de gemeente kwijt

zou zijn als ze het onderhoud in handen van de aannemer zou laten. Wij zouden dat flexibeler en goedkoper kunnen. Natuurlijk willen we voor deze werkzaamheden een vergoeding ontvangen en het daarvoor benodigde materieel." Dat zouden de eerste echte inkomsten van de stichting kunnen betekenen. "Ik weet nog niet of het winst op gaat leveren. Maar we krijgen wel inkomsten. Natuurlijk stellen wij daar vakmanschap tegenover. Met juist materieel gaat dat lukken. Ik schat mijn mensen hoog in. Als zij meelopen met de aannemer om te zien hoe je een kunstgrasveld moet onderhouden, kunnen zij het stokje overnemen." In die zin wordt het reilen en zeilen van de stichting een stuk professioneler. Toch heeft de verzelfstandiging wat voeten in de aarde, vooral voor Pol en zijn oud-collega op de gemeente-afdeling sport: "Het is even een spannende periode, om af te wachten of een aannemer ermee akkoord gaat dat wij het onderhoud overnemen. Natuurlijk is een gemeente vrij om na een jaar te kiezen wie hij voor onderhoud wil, maar de kans bestaat dat een aannemer dan de garantie laat vervallen. Dat wil de gemeente ook weer niet."

Jaarcontract

Martin Maasse (47) is zo'n oud-Melkert-man. Hij studeerde af in de sociale wetenschappen aan de universiteit van Utrecht, maar kwam

"Werken in de buitenlucht met gezonde werkdruk weegt voor mij absoluut op tegen een baan met intellectuele uitdaging"

niet aan de bak. Na vijf jaar thuis en twee jaar werk in de bibliotheek van zijn oude middelbare school via de toenmalige 'banenpool', koos hij voor een Melkert-baan om de grotere zekerheid van een jaarcontract. Sinds 1997 werkt hij als sportterreinbeheerder op Sportpark De Eikelhof in Bennekom, onderdeel van de gemeente Ede. Daar heeft hij het kleine beheer over zeven sportvelden, waarvan drie kunstgrasvelden.

Hij is blij met zijn baan: "Ik ben een echte Bennekommer en heb hier ruim tien jaar zelf gevoetbald. Ik ken niet alleen de mensen, maar ook iedere grasspriet. Dat heeft als voordeel dat ik alle zwakke plekken op de velden ken. Daardoor kan ik de velden snel inspecteren vlak voor aanvang van een wedstrijd of anderszins of snel met oplossingen komen voor problemen." Maasse houdt de natuurlijke grasvelden bespeelbaar, herstelt speelschade, verricht maaiwerkzaamheden, belijnt en vangt mollen. "Sinds mijn aantreden hier heb ik er zo'n honderd gevangen." In de zomer beregnt de terreinmeester de velden. De onderhoudsklussen van de kunstgrasvelden, zoals bladblazen en het veld borstelen met een kleine machine, komen daar binnenkort

bij. Mist Maasse de intellectuele uitdaging in zijn werk? "Nee. Ik houd van het werken in de buitenlucht en krijg veel vrijheid in mijn werk. Ik hoef mijn werk 's avonds ook niet mee naar huis te nemen, dan ben ik echt klaar. Thuis lees ik wel veel, dat houdt me bij de pinken. Maar werken in de buitenlucht met gezonde werkdruk weegt voor mij absoluut op tegen een baan met intellectuele uitdaging. Het is prima zo."

Weekend inluiden

Samen met schoonmaker Flip Meus (57), in vaste dienst bij de v.v. Bennekom, zit Maasse aan een bakje in de koffieruimte, een vrijgemaakt hok in het kleedkamercomplex. "In tegenstelling tot veel andere sportparken heeft Sportpark De Eikelhof geen gebrek aan vrijwilligers", vertelt Meus. "Die doen het kleintechnische werk aan de aanwezige opstallen, zoals hokjes bouwen voor een verkooppunt, onderhoud aan deuren en stopcontacten. Die komen hier ook geregeld om met ons wat te drinken en een praatje te maken."

Sportveldbeheerder Martin Maasse van Sportservice Ede op het veld van FC Bennekom.